

**UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ MONIKI I UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEGO AUGUSTYNA
DO BRACI, SIÓSTR I ŚWIECKICH
RODZINY AUGUSTIAŃSKIEJ**

Drodzy Bracia, Siostry i świeccy członkowie Zakonu Świętego Augustyna,
w imieniu Rady Generalnej przesyłam wam serdeczne, braterskie pozdrowienia z okazji świąt
naszej Matki, świętej Moniki oraz naszego Ojca, świętego Augustyna.

W jedności z naszym Ojcem Świętym chciałbym krótko zatrzymać się nad ważnym tematem
w życiu Zakonu i w życiu nas wszystkich jako rodziny augustiańskiej. Nasz drogi brat, papież Leon
XIV, od początku swojego pontyfikatu kładzie na niego mocny akcent. Mam na myśli wiedzę i zrozu-
mienie, jakie posiadamy w odniesieniu do pism świętego Augustyna, jego życia, myśli i duchowości.

Chciałbym, aby te świąteczne dni stały się dla nas okazją do przypomnienia sobie o koniecz-
ności głębszego poznawania Augustyna poprzez studiowanie jego dzieł, dostępnych dziś w głównych
językach, jakimi posługujemy się w Zakonie. Nie jest możliwe prawdziwe życie chrześcijańskie ani
zakonne bez spotkania z Chrystusem. W dziełach naszego Ojca Augustyna znajduje się cenny skarb,
który pozwala nam uczyć się, jak tego spotkania doświadczać i jak żyć jako wierzący i prawdziwi
uczniowie Chrystusa w życiu zakonnym. Święty Augustyn przypomina nam z wielką mocą: „To jedno
wiem, że bez Ciebie wszystko dla mnie jest nędzą, nie tylko na zewnątrz, ale i wewnątrz,
a wszelki dostatek, jeśli nie jest moim Bogiem, jest ubóstwem” (Wyznania 13, 8, 9).

„Nie kochamy tego, czego nie znamy ani nie znamy tego, czego nie kochamy”. To fundamen-
talne stwierdzenie jest bardzo augustiańskie i dziś wyjątkowo aktualne. Powinno być ono dla nas
powodem do troski, gdyż brak znajomości pism świętego Augustyna odbija się na samej tożsamości.
Przekazując to pozdrowienie, pragnę zaprosić nas wszystkich do większej świadomości potrzeby
poznawania świętego Augustyna, jego myśli i duchowości. Dzięki temu będziemy mogli przeżywać
nasze augustiańskie życie zakonne z większą intensywnością, jako jego synowie i córki, z klarowną
tożsamością, która uzdalnia nas do dawania świadectwa i głoszenia Ewangelii z większą gorliwością.

Naszą misją jest ukazywanie świętego Augustyna ludziom naszych czasów w codziennych okolicznościach. Nie osiągniemy tego celu, jeśli nie będziemy go znać, jeśli nie będziemy czytać i rozważać jego dzieł ani modlić się jego pięknymi myślami, zakorzenionymi w głębokiej wierze, którą sam żył. Pisma świętego Augustyna są więzią, która nas z tym wszystkim łączy.

Dlatego zachęcam was dzisiaj do refleksji nad tym wezwaniem, do zadania sobie pytań, do umocnienia się i do poświęcenia na to czasu zarówno w modlitwie osobistej, jak i wspólnotowej. Zapraszam, byście zatroszczyli się o to, aby święto świętej Moniki i uroczystość świętego Augustyna nie były dniami zwyczajnymi w waszym życiu osobistym i wspólnotowym. Niech staną się one okazją, aby spokojnie i głęboko cieszyć się pięknem waszej relacji z Bogiem, powołania, do którego zostaliście wezwani, a także postacią naszego Ojca, świętego Augustyna, jego pismami i myślami, rozważając wybrany tekst, który szczególnie poruszy wasze serce.

Chciałbym podkreślić również, że w tych czasach kruchego braterstwa, wystawionego na próbę przez wojny, augustiańskie życie zakonne polega na odkrywaniu wspólnotowego wymiaru wiary i uznaniu obecności Chrystusa pośród tych, których spotykamy w Jego imię (Mt 18,20). Choć napięcia, różnice zdań, a nawet konflikty są nieuniknione, przyjaźń i współlistnienie są możliwe, a zarazem stanowią prawdziwy skarb i wielki dar od Boga. Ceną miłości jest zrozumienie i przebaczenie. Dlatego kroczymy wspólną drogą, w radości bycia braćmi i siostrami, dzieląc się tym, co posiadamy, a nade wszystko tym, kim jesteśmy. Zgromadziliśmy się bowiem tylko po to, by mieć „jedno serce i jedną duszę skierowane ku Bogu” (Reguła 1,3). Zawsze o tym pamiętajcie.

Niech nasza Matka Dobrej Rady zawsze uczy nas drogi wzrastania w miłości do Jej Syna i miłowania Go tak, jak kochali Go nasza matka Monika i nasz ojciec Augustyn.

Rzym, 26 sierpnia 2025 r.

Fr. Alejandro Moral Anton
Fr Alejandro Moral Anton
Prior General O.S.A.